

ΕΤΟΣ ΙΓ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1880

ΑΡΙΘ. 133.

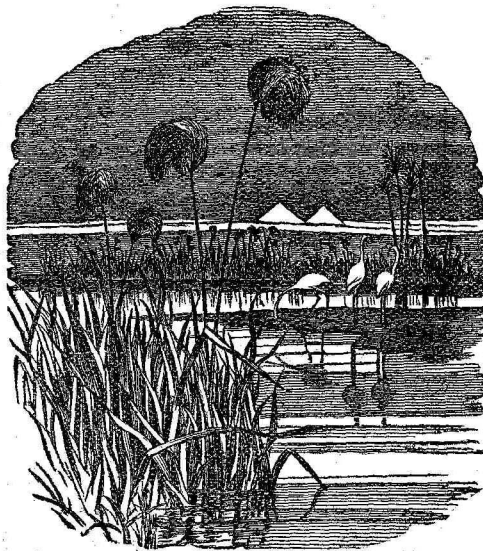
Συνδρ. έτηρ. έν 'Ελλάδι Δρ. 1.
 " " " 'Εξωτερικῶ " 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
 'Εν ὁδῶ Αἰόλου ἀριθ. 39.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν
 ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ 'Εφημερίς
 τῶν Παίδων» ἄνευ προπληρωμῆς.

ΠΑΠΥΡΟΣ.

Τὸν παλαιὸν καιρὸν ᾗδανε πολυπληθὲς, εἰς τὰς ὀχθὰς τοῦ ποταμοῦ Νείλου, τὸ ὥραϊον φυτὸν, τὸ ὁποῖον παριστᾷ ἡ εἰκονογραφία αὕτη καὶ τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Πάπυρος. Λέγεται ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἦτο κατεσκευασμένον τὸ σπάρτινον κιβώτιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔθεος τὸν Μωϋσᾶ ἡ μήτηρ του, ἀλείψασα αὐτὸ μὲ ἀσφαλτόπισσαν, ἀφοῦ ἔκρυψε τὸ παιδίον ἐπὶ τρεῖς μῆνας, καὶ ὅτι μετὰ τούτων φυτῶν τὸν ἀπέθηκε καὶ τὸν εὔρεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραῶ, καταβάσα εἰς τὸν ποταμὸν διὰ νὰ λουσθῇ. Ἐκ μέσων τῶν μακρῶν καὶ ἰσχυρῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ ἐξέρχεται βλαστὸς τριεδρική, ὅστις φθάνει εἰς 15 ποδ. ὕψος καὶ φέρει ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὥραϊον καὶ πυκνὸν θύσανον (φένταν). Οἱ Αἰγύπτιοι συνείθιζον νὰ τὸ μασσοῦν διότι ὁ χυμὸς του εἶναι πολὺ εὐάρεστος καὶ νὰ τρώγουν τὰς

Πάπυρος.

μίσχους του ὡς χορταρικὸν εἰς τὴν τράπεζαν. Μὲ τὰς ἴνας τοῦ στελέχους τοῦ κατεσκευάζον σχοινία καὶ δοκίματα χονδρὰ χρησιμεύοντα ὡς ἱστία, καὶ μὲ τὰ φύλλα του καλαθία ἢ κιβώτια καὶ πλοιάρια. Ὁ πάπυρος ὅμως ἔγεινεν ἐξακουστὸς οὐχὶ διὰ ταῦτα, ἀλλὰ διότι ἐκ τοῦ μυελοῦ του (ψίχας) κατεσκευάζον τὸν χάρτην τῶν οἱ ἀρχαῖοι.

Διὰ νὰ κατασκευάσουν δὲ ἐξ αὐτοῦ χάρτην ἔκοπτον τὸν λευκὸν μυελὸν τοῦ στελέχους κατὰ μῆκος εἰς λεπτὰ φύλλα καὶ τὰ ἐπίεζον ἐπὶ λείας ἐπιφανείας βρέχοντες μὲ ὕδωρ. Ἐπὶ τῶν φύλλων τούτων, ἀφοῦ ἐστεγνόνοντο ἔγραφον οἱ ἀρχαῖοι τὰ βιβλία των, τὰ ὁποῖα δὲν ὠμοῖαζον ὡς πρὸς τὸ σχῆμα μὲ τὰ ἰδικά μας, καθότι ἐκεῖνα ἦσαν λωρίδες χάρτου μακραι, αἱ ὁποῖαι ἐτυλίσσοντο κιλυνδρικῶς εἰς βάρδους, ἐπίτηδες κατεσκευασμένας.

Σήμερον οἱ πυκνοὶ καὶ μεγάλοι θύσανοι (φοῦνται) τοῦ παπύρου δὲν κυματίζουσι πλέον εἰς τὰς ὀχθὰς τοῦ Νήλου. Οὕτω δὲ πληρῶται λόγος προφητικὸς, καθ' ὃν «οἱ πάπυροι παρὰ τοὺς ῥύακας τῆς Αἰγύπτου, οἱ παρὰ τὰ στόμια τῶν ῥυάκων καὶ πᾶν τὸ ἐσπαρμένον πλησίον τῶν ῥυάκων θέλει ξηρανθῇ, ἀποβριφθῇ καὶ ἀφανισθῇ.»

Πρὶν ὅμως λείπει ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ὁ πάπυρος, ὅστις σήμερον μόνον εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἀφρικῆς ἀπαντάται, ἤρχισε νὰ κατὰ-

σκευάζεται εἰς τὴν Πέργαμον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἄλλο εἶδος χάρτου, πολὺ στερεωτέρου, ἐκ λεπτῶν δερμάτων, ὁ λεγόμενος περγαμηνὸς, ἥτοι μεμβράνη, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου σώζονται μέχρι σήμερον τὰ πολυτιμότερα χειρόγραφα βιβλία. Ἀκολούθως ἤρχισε νὰ κατασκευάζεται καὶ ἐκ βάμβακος καὶ ἐξ ἄλλων φυτικῶν οὐσιῶν σήμερον δὲ, ὅτε ἡ μηχανικὴ ἀνεπτόχθη, καὶ ἐκ κορμῶν δένδρων!